

Oświecona postawa

Oświecona postawa posiada dwa aspekty: relatywny i ostateczny. Aspekt relatywny składa się z bezinteresownej miłości i współczucia; jest to także aspiracja i pilność.

Umysł aspiracji to rozwinięcie następującej myśli: "Przez życzliwość do wszystkich istot, które wszystkie były moimi matkami, sprawię, że rozpoznają one stan wszechwiedzy".

Umysł pilności to pragnienie stanu wszechwiedzy przy zastosowaniu wszystkich praktycznych środków, jakie przedstawione są w naukach Buddy. Rozgrywa się to na trzech stopniach: osobistym, bodhisattwy i jogina.

Esencją osobistej drogi wyzwolenia jest rezygnacja, esencją drogi wyzwolenia bodhisattwy jest współczucie, natomiast esencją drogi jogina jest czysta świadomość. Specyfika każdej z tych trzech dróg opiera się na tym, co stanowi ich istotę. Kolejno chodzi w nich o uspokojenie umysłu, przekształcenie go i pełne poznanie. Celem tych trzech dróg jest umysł osta-

tecznego oświecenia - bez początku, nieprzerwany, niepojęty, czysty i świetliście jasny. Jest to prawdziwe urzeczywistnienie natury pierwotnej świadomości - Przestrzeni Umysłu, która przekracza wszelkie rozumowanie i pojęcia, oraz zdolność do przekazania tego doświadczenia poprzez konwencjonalne wyrażenia.

Dzięki dążeniu do oświecenia spełnia się rezultat, a praktykujący pozostaje na drodze. Staje się on jak wielki niewyczerpany skarbiec. Tak to wyraża Śantidewa w "Przewodniku na ścieżce bodhisattwy":

"Od momentu kiedy ktoś przyjmuje Oświeconą Postawę, buduje nieprzerwaną siłę zasługi, podobną nieskończonej przestrzeni. Nawet podczas snu, jak i wtedy, gdy niczym się nie zajmuje."

Przełożyła Dorota Bury
(z magazynu "Tendrel")

nr 30